

LIETUVOS KOMUNISTŲ PARTIJOS

KUPIŠKIO RAJONO KOMITETO

IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ

DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

STALINO KELIU

Elna nuo 1946 metų

Kupiškis,

1961 m. balandžio 26 d.

Trečiadienis

Nr. 34 (1517)

Kaina 2 kap.

Kaip likviduosime atsilikimą

Praėjusiais metais Mičiurino vardo kolūkyje vidutiniškas grūdinių kultūrų derlingumas visame pasėlių plote siekė vos 7,40 cnt iš hektaro. Grūdinėmis kultūromis artėję buvo užsėti tik truputį daugiau kaip 20 proc. visos dirbamos žemės. Labai nedaug kolūkyje buvo sodinama bulvių, kukurūzų. Ypač negausus praėjusiais metais buvo ir bulvių derlius. Jų prikasta tik 21 cnt iš ha visame pasėlių plote.

Toks Mičiurino vardo kolūkio vadovų ūkininkavimas privedė iki to, jog šiais metais per pirmą ketvirtį valstybei beveik nebuvo paroduota mėsos. Labai skurdūs rezultatai ir pieno gavyboje. Per tris šių metų mėnesius 100 ha naudmenų pagaminta tik 20,1 cnt. pieno.

Pagrindinė žemės ūkio artelės atsilikimo priežastis yra ta, kad jos vadovai nekreipia dėmesio grūdų ūkio plėtimui. Mažai gamina sultinųjų, baltyminių pašarų.

Atrodė, kad kolūkio valdyba jau praėjusį rudenį iš dalies klaidų padarys atitinkamas išvadas. Deja, jos iki šiol dar nedaromos. Artelėje rudenį neįvykdyta žiemkenčių sėjos užduotis. Susidariusią spragą dalinai buvo galima užpildyti šį pavasarį, daugiau sėjant žirnių, miežių, mišinio. Tačiau ir dabar, šiuo lemiamu laikotarpiu, čia nerimtai žiūrima į grūdų gamybos padidinimą. Artelėje trūksta sėklos, o turima — nekokybinė. Negalvojama kolūkyje išplėsti kukurūzų pasėlių plotus, sėti pašarus cukrinius ir puscukrinius runkelius.

Kur gi išeitis? Kas reikia daryti, kad Mičiurino vardo ir kituose kolūkuose, kaip pavyzdžiui „Bugališkiai“, „Palanga“, „Švyturys“, „Žaideikiai“ kur ir dabar neįvykdomi socialistiniai įsipareigojimai, būtų likviduotas atsilikimas?

Siems kolūkiams pavyzdžiui gali būti „Uoginių“ kolūkio antrosios laukininkystės brigados žemdirbių patyrimas. Kaip žinome, „Uoginių“ žemės ūkio artelė iki šiol taip pat labai atsilikdavo žemės ūkio produktų gamyboje. Antrosios brigados žemdirbiai, vykdydami TSKPK sausio Plenumo nurodymus, jau nuo ankstyvo pavasario daro viską, kad kolūkyje šiais metais būtų išauginta daug grūdinių ir pašarinių kultūrų. Brigadoje neblogai paruošta ir patrešta žemė kukurūzų ir cukrinių runkelių sodinimui. Čia kukurūzais bus apsodinta virš 20 ha, o cukriniais runkeliais — 24 ha. Iš jų pašarui bus skiriama 13 hektarų. Sparčiai sėjamos grūdinės kultūros. Jau šį pavasarį grūdinės kultūros užims 40 proc. visų pasėlių. Daug šlals metais sėjama žirnių, miežių, mišinių. Kiekvienam ariamos žemės hektarui sukaupia po 8 tonas organinių trąšų. Brigados vadovas Aleksas Praniaskas, mechanizatoriai Feliksas Sersevičius, Feliksas Poškevičius, Jonas Bartaševičius, Antanas Grubinskas ir visi žemdirbiai šiais metais tikisi gauti derlių ne mažesnę kaip 11 centnerių iš ha visame pasėlių plote. Kukurūzų žaliuosios masės numatoma gauti po 560 cnt iš hektaro, cukrinių runkelių planuojama šiais metais išauginti po 300 cnt iš ha.

Visuose atsiliekantiuose rajono kolūkuose galima likviduoti atsilikimą gyvulininkystės produktų gamyboje. Reikia tik nedelsiant daryti viską, kad artelėse būtų išplėsti grūdinių kultūrų pasėlių plotai, o pašarams daugiau auginti kukurūzų, cukrinių ir puscukrinių runkelių. Niekuomet nereikia pamiršti, kad grūdų ūkis yra visuomeninio ūkio pagrindas.

PAMINĖJO V. LENINO ŠLOVINGĄSIAS METINES

Rajono darbo žmonės iškilmingai paminėjo didžiojo Komunistų partijos organizatoriaus, Tarybų valstybės įkūrėjo V. Lenino 91-ąsias gimimo metines.

Iškilmingi susirinkimai, skirti didžiojo revoliucijos genijaus V. Lenino gimimo jubiliejui pažymėti, įvyko Tarybinio pirmūno M. Melnikaitės vardo ir kt. kolūkiuose, Subačiaus gyvenvietėje, o taip pat miesto įmonėse bei įstaigose. Rajono dirbantieji šlovingąsias Vladimiro Lenino gimimo metines sutiko su naujomis gamybinėmis dovanomis.

PAVASARIO DARBŲ BARUOSE

Pirmieji į laukus

Anksti šiemet pradžioje „Mūsų rytojais“ kolūkio laukai. Gerai pasiruošę pavasario laukų darbams, artelės mechanizatoriai, žemdirbiai vieni iš pirmųjų rajone išėjo į laukus. Dabar nei viena diena netyla laukuose traktorių gausmas, žemdirbių šnektos. Ypatingą dėmesį, ruošiant dirvą, kolūkiečiai skiria tuose plotuose, kur numatoma auginti cukrinius runkelius pašarui, kukurūzus.

III brigadoje pirmieji lau-

Si mašina turi didelę paklausą kaime. Vasarą ją kapojama žolė, kukurūzai. Per valandą ji paruošia silosavimui šešias tonas žaliuosios masės. Žiemą šia mašina smulkina mišinius pašarus. Šiaudų-silosos kapokles „RSS-6“ gamina Kaučo Greifenbergerio vardo gamykla. Šiemet ji išleis šimtą tokių mašinų. Be to, iš broliškiųjų tarybinių respublikų bus gauta dar 800 šiaudų-silosos kapoklių.

Kolūkiams ir tarybiniai ūkiai dabar galės įsigyti daug mechanizmų pašarams paruošti. Mūsų respublika gaus 550 universaliųjų pašarų smulkintuvų, 380 šakniavaisių kapoklių, 560 bulvių grūstuvų, o taip pat pašarų sutintuvų, agregatų koncentratams paruošti, įrengimų šienul džiovinai dirbtiniu būdu, transporterių.

TĘSIAME POKALBĮ „ŠTAI JIE — MŪSŲ REZERVAI“

Ką turime daryti, kad šiais metais pagamintume daug pieno

„Skodinio“ kolūkis nėra pirmaujantis. Tiek gyvulininkystėje, tiek ir laukininkystėje, palyginus su pirmaujančiais rajono kolūkais, gerokai atsiliekame.

Jau devintus metus dirbu karvių melžėja. Tai — ne mažas laiko tarpas, ir aš per tą laiką sukaupiau kai kurį darbo patyrimą. Todėl keliomis mintimis ir noriu pasidalinti.

Kaip gi mums išbristi iš atsilikimo, ką turime daryti, kad primelžtume daug pieno? Pirmiausia, man atrodo, mes turime pradėti nuo bandos gerinimo. Juk nepasieps, kad pas mus dar yra ir bergždžių, ir senų karvių, iš kurių jokių būdu neprimelši tiek pieno, kiek jo primelžiame iš gerų karvių. O gerą prieauglį, reikia visuomet prisiminti, gaušime tik iš dirbtiniu būdu apsklindų karvių.

Mes dažnai apie tai pakalbame, kad lengva melžėjoms dirbti ten, kur kolūkio laukininkystės darbuotojai pagamina daug ir gerų pašarų.

O kas gi tie geri pašarai? Kukurūzai? Be abejo, tai gera pašarinė kultūra. Dar daugiau, ji tiek mūsų kolūkyje, tiek ir kituose rajono kolūkuose, turi lemiamą vaidmenį. Tačiau vien kukurūzais pieno ūkio taip pat smarkiai nepakelsi. Koks gi reikalas? Visų pirma, kukurūzai turi nepakankamą baltyminių medžiagų kiekį. Vadinasi, be to reikia sėti ir tokias kultūras, kuriose ypač daug baltyminių medžiagų. Šios kultūros, duodančios daug baltyminių medžiagų, turi papildyti kukurūzų pašarą.

Baltyminės medžiagos daugiausia susikaupę grūdinėse ir ankštinėse kultūrose. Tokiu būdu išvada viena — kolūkyje reikalinga be kukurūzų taip pat sėti daugiau grūdinių, ankštinių kultūrų, jokių būdu nepamirštant puscukrinių ir cukrinių runkelių. Svarbiausia reikia pasigaminti daugiau koncentratų kolūkyje.

Jeigu mūsų kolūkyje laukininkystės darbuotojai šiais metais išaugins gerą kukurūzų, grūdinių kultūrų, o taip pat puscukrinių runkelių derlių, mes, kolūkio karvių melžėjos, duosime kur kas daugiau pieno ir, be abejo, įvykdysime prisilmtuosius socialistinius įsipareigojimus.

Kas liečia mane, tai aš drąsiai galiu pasakyti, kad pasiryžau šiais metais iš kiekvienos karvės primelžti visu trečdaliu daugiau pieno, negu jo primelžiau praėjusiais metais. Savo žodį ištesėsiu!

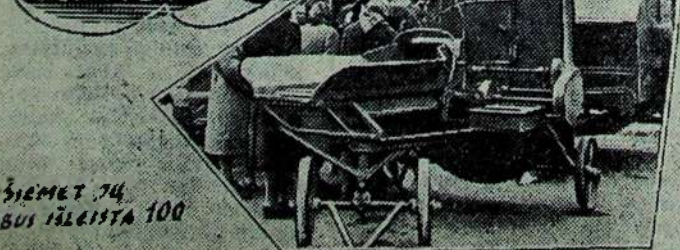
Man džiugu, kad mūsų kolūkio karvių melžėja B. Jėkaitė visuomet nuosirdžiai ir atsidadavusiai dirba, o taip pat ir kitos pasiryžusios dėti visas pastangas, kad kolūkyje būtų įvykdyti prisilmtieji socialistiniai įsipareigojimai, ir kad mūsų kolūkis būtų ne atsiliekantis, bet pirmaujantis.

G. ŽIAUBRYTĖ

„Skodinio“ kolūkio karvių melžėja

Respublikoje išisavinta

ŠIAUDŲ-SILOSOS
KAPOKLIŲ „RSS-6“
GAMYBA

Šiemet 74
bus išleista 100

Skubiai taisytina

APSĖKIME IŠGEDUSIUS ŽIEMKENČIUS

„Švyturio“ kolūkyje praėjusiais metais žiemkenčių sėjos užduotys nebuvo įvykdytos. Žymi dalis žiemkenčių buvo pasėta tik dėl mados, į blogai parengtą ir patreštą žemę. Todėl nenuostabu, kad nemažai plotai žiemkenčių blogai atrodo. Išėltis viena — tuos plotus, kur išgedę žiemkenčiai, reikia išarti ir apsesti miežiais, vasariniais kvečiais, kitomis kultūromis. Grūdinių kultūrų plotų plėtimu šiame kolūkyje reikia ypatingai susirūpinti, nes iki šiol jų buvo naudojama tik 20 proc. visų dirvų.

Draugai švyturiečiai, neuzdelskite sėjos, nes kiekviena uždelsta diena neša kolūkiui didžiulius nuostolius. Žymiai daugiau negu praėjusiais metais sėkite grūdinių kultūrų.

K. SABALIAUSKAS
Korespondento posto narys

KA PARODĖ PIRMOJO KETVIRČIO

REZULTATAI

Ivykusiame LKP rajono komiteto plenumo buvo svarstoma, kaip vykdomi socialistiniai įsipareigojimai žemės ūkio produktų gamyboje. Pranešimą šiuo klausimu padarė rajono vykdomojo komiteto pirmininkas drg. Z. DERELA. Pranešėjas nurodė, kad, vykdamas TSKP Centro Komiteto sausio Plenumo nutarimus, kai kuriuose rajono kolūkiuose pasiekta tam tikrų laimėjimų, didinant gyvulininkystės produktų gamybą. „Salamiesčio“, „Tarybinio pirmūno“, „Aukštupėnų“, „Adomynės“ kolūkiuose per pirmą šių metų ketvirtį pieno pagaminta daugiau negu per tą patį laikotarpį praėjusiais metais.

Pranešėjas nurodė, jog viuose rajono kolūkiuose reikia didinti karvių skaičių ir jau šią vasarą laikyti jų tiek, kiek buvo numatoma turėti 1961 metų pabaigoje. Nuo karvių skaičiaus, produktyvumo ir priklauso pieno gamyba.

Buvo konkrečiai analizuota, kodėl „Geguzės Pirmosios“, „Ateities“, „Šetėkšnos“, „Pakupio“, „Alizavos“, „Naujo gyvenimo“, „Pyvesos“, „Lėvens“, „Švyturio“ kolūkiuose per pirmą šių metų ketvirtį pieno primelžta mažiau negu per tą patį laikotarpį praėjusiais metais. „Norint šiose žemės ūkio artelėse padidinti pieno gamybą, — kalbėjo pranešėjas, — pirmiausia, reikia vietoje išspręsti pašarų klausimą. Tai pilnai galima padaryti daugiau auginant pašarams cukrinių runkelių, kukurūzų, grūdinių kultūrų“.

Toliau vykdomojo komiteto pirmininkas drg. Z. Derela kalbėjo apie mėsos gamybą. Sėkmingai vykdo įsipareigojimus mėsos gamyboje „Nemuno“, „Pirmosios vagos“, „Tarybinio pirmūno“, „Salamiesčio“, „Pergalės“ kolūkiai. Aštriai buvo kritikuojami tie kolūkių vadovai, pirminės partinės organizacijos, kur mėsos pagaminta mažiau negu praėjusiais metais. Tokia padėtis yra „Alizavos“, „Žadeikių“, „Lėvens“, „Mūsų rytojaus“, „Palangos“, „Žalgirio“, „Mičurino vardo“ ir kituose kolūkiuose. „Skodinio“ kolūkyje socialistiniai įsipareigojimai mėsos gamyboje nevykdomi, o paršellai pardavinėjami turguje. „Adomynės“, „Pirmūno“, „Vienybės“ kolūkiuose

dėl blogos priežiūros daug krinta mažų paršelių.

Žymus rezervas mėsos gamyboje yra verselių kontraktacija. Šioje srityje nemažai nuveikta „Sakalo“, „Neries“ kolūkiuose. Neįvertinamas šis rezervas „Adomynės“, „Žadeikių“, „Mičurino vardo“ kolūkiuose.

Sėkmingam šių metų socialistinių įsipareigojimų įvykdymui didžiulę reikšmę turi grūdų gamybos padidėjimas. Be to, žymiai daugiau, negu praėjusiais metais, reikia sodinti cukrinių ir pus-cukrinių runkelių, kukurūzų.

Savo pasisakymuose „Geguzės Pirmosios“ kolūkio pirmininkas Bronius Grybauskas, „Ateities“ — Stasys Stulginskas, „Mičurino vardo“ — Petras Gašva, „Pyvesos“ — P. Kairys, M. Melnikaitės — Aloyzas Ruplys kalbėjo apie tai, kodėl jų vadovaujamuose kolūkiuose sumažėjo gyvulininkystės produktų gamyba, palyginus ją su praėjusių metų tuo pačiu laikotarpiu. Jie nurodė, kad pagrindinė sumažėjimo priežastis — maža pašarų, ypač koncentratų, gamyba. Todėl šiais metais, kaip užtikrino plenumo dalyviai šių kolūkių vadovai, pašarų artelėse bus pagaminta užtektinai.

L. Karanauskas, vėslinio darbo stoties direktorius, kritikavo tuos kolūkių vadovus, kurie nesirūpina gyvulių vėslės gerinimu, nepraktikuoja dirbtinio gyvulių apseklinto. Tokia padėtis yra „Byčių“, „Aušros“, „Aukštupėnų“, „Žalgirio“, „Juodpėnų“ kolūkiuose.

Kaip reikia išnaudoti visas esamas galimybes, didinant grūdų gamybą, kalbėjo P. Matusevičius. Jis kritikavo „Uoginų“, „Šetėkšnos“, „Pakupio“, „Alizavos“, „Aukštaičių“, „Juodpėnų“, „Skodinio“ kolūkių už žiemkenčių, kaip pagrindinės grūdinių kultūros, neįvertinimą.

Plenumo taip pat kalbėjo „Lėvens“ kolūkio pirminės partinės organizacijos sekretorius D. Užtupas, rajono veterinarinės ligoninės vyr. gydytojas A. Girštautas, rajono vykdomojo komiteto pirmininko pavaduotojas J. Ulba, partijos rajono komiteto sekretoriai A. Sagulinas, J. Kirklis ir kiti.

Svarstytais klausimais plenumo dalyviai priėmė atitinkamą nutarimą.

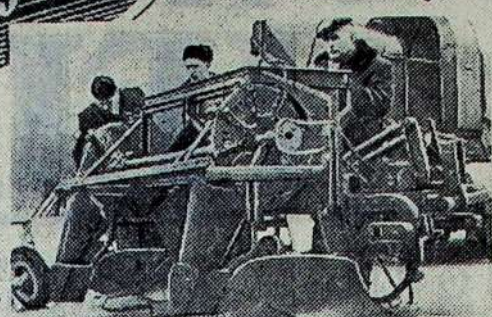
KUKURŪZAI—MŪSŲ TURTAŠ

Pašarinių kultūrų tarpe kukurūzams priklauso pirmoji vieta. Jie turi žymiai daugiau pašarinių vienetų už bulves, pašarinius runkelius, žaliajam pašarui ir silosui naudojamą vikių avių mišinį, rugius, saldujį lubiną ir kitas kultūras.

Diagramoje matome, kiek gaudama pašarinių vienetų iš 1 ha esant derliui: kukurūzų (stiebai su burbulėmis) 300 centnerių, bulvių — 175 centneriai, avių (grūdų 16 ir šiaudų 24 centneriai).

100 plūginių bulvių sodinamųjų mašinų

TSKP CK sausio Plenumo nutarimus į gyvenimą

Šauniosios kiaulių augintojos

„Adomynės“ kolūkio kiaulių augintojos, atsišlepdamos į TSKP CK sausio Plenumo nutarimus, pasiryžo šiais metais pristatyti valstybei daug kiaulienos mėsos, atpiginti jos savikainą. Šiuos įsipareigojimus jos garbingai vykdė.

Jaunoji kiaulių augintoja Stasė Jančytė išpareigojo išauginti ir pristatyti valstybei 110 bekonių. Dabar ji augina 50 bekonių, kuriuos greitai laiku pristatys valstybei. Jos auginamos kiaulės gerai šeriamos, sparčiai auga.

Nuo Stasės neatsilieka ir vienkartiniai paršavedžiai šerikė Ona Raugalienė. Iš jos prižiurimų 14 vienkartiniai paršavedžiai per pirmą šių metų ketvirtį apsišparšavo šešios. To pasekoje kiaulių ferma jau padidėjo 36 paršeliais. Ona Raugalienė gerai augina ir bekonus. Jie vidutiniškai per parą priauga po 800 gramų. Šiais metais ji išaugins 70 bekonių.

Iš vienos dienos pašto

Pirmąją parasarinę ragą „Žadeikių“ kolūkio laukuose išarė artelės traktorininkas Leonas Vaitiekūnas. Jo gerai atremontuotas plieninis žirgas DT-54 ir dabar kasdieną burzgia kolūkio laukuose, baigia paruošti žemę cukrinių runkelių, kukurūzų sėjai.

V. ŽEMAITIS

Prieš kelerius metus Marytė Bieliauskaitė baigė septynmetę mokyklą. Grįžusi į gimtąjį „Žadeikių“ kolūkį, ji dirbo kiaulių fermoje, vėliau — III laukininkystės brigadoje. Kaip darbdė, sumanią merginą kolūkio valdyba Marytę Bieliauskaitę paskyrė kiaulių fermos vedėja. M. Bieliauskaitė iš pat pirmųjų dienų deda visas pastangas, kad prisimintų įsipareigojimai kiaulienos gamyboje būtų ne tik įvykdyti, bet ir viršyti.

R. ŽYMANČAS

Neseniai Alizavos kultūros namų direktoriumi pradėjo dirbti Jonas Genys. Tačiau jau dabar savivaldininkai jaučia jo tvirtą, sumanų vadovavimą. Čia sėkmingai veikia mišrus choras, laudies šokių, dramos ratellai. Paruošiant savivaldininkus pasirodymams daug dirba ir meno vadovas K. Savickas.

J. VINGIS

konų. Iš jų 13 jau paroduota valstybei.

Ketvirtus metus fermoje dirba Kostė Sukytė. Ji prižiūri 20 paršavedžių, iš kurių vidutiniškai gausna po 9—11 paršelių. Kostė Sukytė neapsiriboja paršavedžių priežiūra.

Man labai patinka auginti bekonus, — kalba šaunioji kiaulių augintoja. — Dabartiniu metu auginu 40 bekonių, kuriuos tikuoosi greitai laiku realizuoti. Iki šių metų pabaigos išauginsiu ir pristatysiu valstybei 90 bekonių. Tai bus kukli darbo dovana TSKP XXII suvažiavimui.

Mašų kolūkio kiaulių augintojos galėtų pasiekti dar geresnių rezultatų, jeigu jaustų savalaikę veterinarijos darbuotojų paramą. Pasitaiko ir tokių faktų, kai gydyti susirgusių kolūkio paršelių veterinarijos darbuotojai Albertas Šlapelis ir Alfonsas Jančys atvyksta tik antrą, trečią dieną. Savaimė aišku, kad iš tokios paramos jau nebėra naudos.

Šiais metais kolūkio kiaulių augintojai išpareigojo išauginti 400 bekonių ir pristatyti valstybei 352 centnerius kiaulienos mėsos.

Savo duotą žodį jie garbingai tęsi ir TSKP XXII suvažiavimą sutiks dar didesniais, naujais darbo laimėjimais.

E. DORONDOVAS

„Adomynės“ kolūkio pirminės partinės organizacijos sekretorius, redakcijos neatsitinko žemės ūkio skyriaus narys

Švabas G. TROJOS KARAS. 219 psl. Kaina 40 kp.

Vokiečių rašytojo Gustavo Švabo parašyta graikų mitų antroji dalis. Šioje knygoje pasakojama apie ilgą, sunkų karą, kilusį tarp graikų ir trojiečių dėl gražiosios graikės Helenos.

Ši knyga turi ir didelę pažintinę reikšmę. Ji pasakoja mums apie antikinės Graikijos žmonių gyvenimą, jų papročius, dievus, kurie pasižymi ne tik dorybėmis, bet ir visomis žmogiškomis silpnėmis bei ydomis.

Paberžės remonto-mechaninės gamyklos kolektyvas gamina techniką kolūkiniam kaimui. Lenktyniaudami TSKP XXII suvažiavimo garbei, įmonės darbininkai skuba iki sėjos išleisti bulvių sodinimo mašinų partiją. Tokia mašina, sumontuota ant pakabinamo keturių korpusų plūgo, per pamainą galima pasodinti keturis ir daugiau hektarų bulvių. Iki Gegužės Pirmosios gamykla išleis 50 bulvių sodinimo mašinų.

Šiomet respublikos žemdirbiai gaus daug įvairios technikos grūdinių, techninių ir pašarinių kultūrų auginimui mechanizuoti. Antai, išskirta 2800 traktorių, 1400 sėjamyjų, daugiau kaip 300 bulvių sodinimo mašinų, 360 grūdų ir kukurūzų kombainų, o taip pat daug kitų mašinų ir padargų — viso už 28 milijonus rublių.

Didelę naudą duos kolūkiams mašinų kelnų sumažinimas. Pigiau mokėdami už jas, ūkiai per metus sutaupys beveik 11 milijonų rublių. Dar 6,5 milijono rublių kolūkiai ir tarybiniai ūkiai sutaupys, sumažinus kainas technikai pervežti.

Skaitytojai siūlo

(Iš skaitytojų konferencijos)

„Bugailiškių“ kolūkyje neseniai buvo organizuota „Stalino keliu“ laikraščio skaitytojų konferencija. Nuosirdžiamai, draugiškai pokalbyje laikraščio skaitytojai redakcijos darbuotojams davė daug vertingų pasiūlymų bei pagėdavimų, gerinančių rajono laikraščio „Stalino keliu“ turinį bei jo apipavidalinimą.

„Bugailiškių“ kolūkio apskaitininkė Danutė Tutinaitė pasiūlė laikraščio darbuotojams daugiau gilintis į kolūkinę gamybą, vengti šabloniškų, sausų informacijų. „Mano, kaip „Bugailiškių“ kolūkio kolūkietės, didžiausias noras, — kalbėjo mergina, — kad kuo daugiau būtų rašoma apie mūsų žemdirbius, pasiekimus... Be to, reikėtų kelti ir trūkumus, kurie vis dar stabdo plačią žingsniu žengti mums į priekį“.

Daug vertingų pasiūlymų davė laikraščio darbuotojams ir kolūkio traktorininkas, buvęs Pandėlio mechanizacijos mokyklos auklėtinis Juozas Jančys. „Visuomet aš perskaitau straipsnius, jeigu jie liečia mūsų rajono mechanizatorių, — kalbėjo vaikinai. — Tačiau vienintelis mano prašymas, kad laikraestyje ateiityje nebūtų pamiršti traktorininkai, kurie augina kukurūzus. Juk auginti kukurūzus mechanizuotu būdu — ne juokas. Traktorininkai turėtų daugiau rašyti apie savo darbo patyrimą. Taip pat traktorininkas Juozas Jančys siūlė, kad laikraestyje daugiau būtų rašoma moralinėmis temomis.“

„Esu sena „Stalino keliu“ laikraščio skaitytoja, — kalbėjo karvių melžėja Pranė Jasaitytė. — Ir iš viso, neskaityti savo rajono laikraščio kažkaip net nepatogu. Be šikart man nepavyko, uždelsiau vieną dieną, o po to taip ir nebuvo galimybių užsiprenumeruoti. Norėčiau, kad visuomet „Stalino keliu“ galima būtų užsisakyti“.

Daug vertingų pasiūlymų, kritikinių pastabų davė „Bugailiškių“ kolūkio kolūkietės, laikraščio skaitytojos. Be abejonės, ši skaitytojų konferencija daug kuo prisidės prie laikraščio turinio bei apipavidalinimo gerinimo.

Eina tretieji didingojo septynmečio metai. Kiekviena kolūkyje šiais metais atstengiamasi duoti šaliai daug ir pigių žemės ūkio produktų.

Pavasario sėja—atsakingiausias ūkinių darbų laikotarpis. Tuo tikslu „Stalino keliu“ redakcija kartu su neatsatinio žemės ūkio skyriaus, o taip pat kolūkių korespondentų pastų nariais nuo balandžio mėn. 26 d. pradeda reidus, kurių metu bus išanalizuojama, ką reikia daryti koliant laukų darlingumą, didinant žemės ūkio produktų gamybą, skėmingam prisilmtųjų socialistinių įsipareigojimų įvykdymui.

tarą pasėjama 50 kg vikių ir 150 kg avių mišinio, tai kai kuriuose respublikos kolūkiuose iš ha gaunama net po 34 ir daugiau cent grūdų.

— Pupų sėklos mes kol kas dar neturime,—sako zootechnikė V. Viksvaitė.

Bet blogiausia yra tai, kad nepiečiami kolūkyje grūdinių kultūrų plotai. Štai dėl ko gyvullams trūksta koncentratų. Ne gerai kolūkyje daroma, kad net 40 proc. visų arimų užima daugiametės žolės.

Puscukrinių runkelių praejusiais metais kolūkyje visai nebuvo sodinta. Šiomet sodins; deja, tik 4 ha plote. Nei vienu hektaru daugiau negalvojama šiomet pasodinti ir cukrinių runkelių. Bulvių plotai taip pat nepiečiami.

—35 ha pernai pasodino me, tiek pat pasodinsim ir šiomet,—sako zootechnikė V. Viksvaitė.

Gera yra tai, kad kolūkyje vertinami kukurūzai. Praejusiais metais 31 ha plote jie išaugo gana nebogal.

—Šiomet jų plotus dar 10 ha padidinsime,—sako kolūkiečiai.

Tai, žinoma, gerai. Kukurūzai geras pašaras, o tai, kad pas juos nepakankamai baltyminių medžiagų, reikia papildyti pašarą ankštinėmis bei grūdinėmis kultūromis.

Kukurūzų aukštupeniečiai numatę nemažai pasėti, tik galia, kad dar neruošiama žemės dirva, nevežamas mėšlas. Ir atsiminke, draugai, kad norint išauginti gerą kukurūzų derlių, reikia juos pasėti ne vėliau, kaip iki gegužės 15 d. Taip pat iki šio laiko reikia pasodinti ir bulves. O cukrinių runkelių sėją reikia baigti iki gegužės 1 d.

Mėšlo kolūkyje yra sukaupia 1321 tona. Tačiau mėšlas dar labai lėtai judinamas. Ne visos kolūkio dirvos buvo suartos iš rudens, tačiau dar ir dabar jos paliktos ramybėje, o juk dabar netik arti, bet jau sėti reikia!

Šiuo metu pačios atsakingiausios dienos. Prisiminkime lietuvių liaudies patarlę: kaip pasiklosi, taip išmiegosi.

K. KATELĖ
Korespondentų posto narys
G. TOTORIS
Redakcijos neatsatinio žemės ūkio skyriaus narys
VI. JASINSKAS
(„Stalino keliu“ koresp.).

Apie pirmųjų patyrimo įdiegimą į gamybą

„Jeigu kaimynas atsiliekantis—ir tu ne pirmaujantis“

Šių metų balandžio 12 d. „Stalino keliu“ Nr. 30 (1513) buvo atspausdintas tokio pavadinimo „Salamiesčio“ kolūkio pirminės partinės organizacijos sekretorės V. Stankevičienės straipsnis. Jame buvo rašoma, kad kolūkyje II laukininkystės brigadoje iki šiol buvo gaunami negausūs grūdinių kultūrų derliai. Grūdais buvo apšėjami ne visi plotai, dalis žemės dirvonavo.

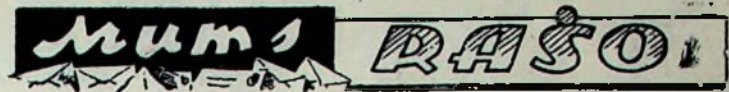
Antrosios brigados nariams I pagalbai atėjo pirmos ir trečios brigadų žemdirbiai. Kaip praneša redakcijai kolūkio valdyba, jau šiais metais ir II brigadoje 20 proc. bus išpiesti grūdinių kultūrų pasėlių plotai. Padedant I ir III brigadų žemdirbiams, pilnai parengta žemė kukurūzų, cukrinių runkelių auginimui pašarams. Daug ko pasimokė iš pirmųjų patyrimo antros brigados žemdirbiai, brigadininkas Antanas Gelažius.

Kai Albina Butskytė atvyko dirbti į Pasvalio rajono Raubonų biblioteką, šia buvo tik 180 skaitytojų. Merginai teko nemaža padirbėti. Dažnai ją galima buvo matyti su knygomis brigados, kolūkiečių namuose. Ji pradėjo ruošti masines priemones su skaitytojais, įrengė klonojamąsias bibliotekėles. Praėjo daug laiko, o skaitytojų ir išduodamų knygų skaičius padidėjo daugiau kaip dvigubai.

Nuotraukoje: Albina Butskytė.

V. Bukio (ELTOS) nuotr.

„PAVAISIŠINO“

Juozas Čepelė prekyboje likęs pas „vaišingąjį“ J. Vosietaus dirba jau 11 metų. Apyklą, trūksta 250 rb.

Paskutinius trejus metus jis dirbo parduotuvės Nr. 8 vadovu, kuri randasi „Neries“ kolūkyje. Ir staiga nei iš žio, žinau...

—Pae Čepelė, kaip tyčia, tuo nei iš to... Pas Čepelę, kaip tyčia, tuo nei iš to... Pas Čepelę, kaip tyčia, tuo nei iš to...

O buvo taip. Vasario 19 dieną, baigęs darbą, J. Čepelė užrakino parduotuvės duris ir jau ruošėsi eiti namo. Staiga jis išgirdo:

—Užuk, Juozai, minutėlę. Turiu skanaus alučio,—kalbino to paties namo šeimininkas Jonas Vosietaus.

Nepastebimai probėgo valandėlė. Po to, paprašytas kolūkiečių Stasio Kurulio, Prano Buknio, Čepelė užbėgo į parduotuvę atleisti cigarečių. Ir tik parėjęs į namus, J. Čepelė pastebėjo, kad portfelyje, kurį trumpam laikui buvo pa-

—Jūs parduotuvėje, draugai Čepelė, 172 rub. trūkumas, —pareiškė revizoriai.

—Tai kad man Vosietaus dar visų negražino,—bandė aiškintis Čepelė.

—Nieko nežinom. Ką radome, tą ir užrašysime. Įstatymas lieka įstatymu.

Paskutiniu laiku J. Čepelė atleistas iš pareigų. Į jo vietą paskirta „vaišingąjo“ Vosietaus žmona Irena. Norėjęs kooperatininkams priminti seną liaudies išmintį: „Bėgdamas nuo vilko—užbėgsi ant medkos!“.

P. VORGUTIS

„Traukis iš kelio, einu AŠ!“

Jeigu nori, skaitytojai, išgirsti šiuos žodžius, atsilankyk į jaunimo poilsio vakarą Skodinių septynmečio mokykloje. Ten tave tuoj pat sutiks jaunas ir beveik visada neblaivus „Skodinio“ kolūkio kolūketis Alfonsas Tubelis.

„PIRK LAIKRODĮ, TIK 4 RB“

Kai tik Antanas Jonuška iš Vidugirių kaimo pasigeria, tuoj prisimena kad turi „atliekamą“ daiktą. Pirmam sutiktajam jis ir porina:

—Pirk laikrodį, tik 4 rb... Nereikia? Tai gal pirksi peilį, šaliką?

Tačiau jei paklausi, kur jis šiuos daiktus išigijo, bematant Jonuška dings iš akiračio. Nejaugi neat-siras žmonių, kurie rim-

JAKŠIENĖ „APSIRIKO“

—Ir ką tie žmonės galvoja, kai į fermą mažiems paršellams vietoje nenugriebto pieno neša separuotą,—dažnai stebisi „Norėdū“ kolūkio paršelių augintoja Teklė Jakšienė. Tačiau kai kolūkio pirminkas L. Marcinkevičius ją pačią nutvėrė nešant visuomeniniams paršellams separuotą pieną, Jakšienė net aiktėlėjo:

—Dieve aukščiausiasis, apsirikau. Bet kur gi sažinėtu žmonių, kurie sąmoningai taip daro?..

M. GIRDONYTĖ

Fermose tvarka, o produktų mažai

„AUKŠTUPĖNŲ“ KOLŪKIS

Praėjusiais metais „Aukštupėnų“ kolūkyje prisilmtieji socialistiniai įsipareigojimai gyvulininkystės produktų gamyboje nebuvo įvykdyti.

Kaip gi kolūkyje plečiama šiomet gyvulininkystės produktų gamyba?

—Dabar pas mus gerai,—sako šypsodamasi kolūkio zootechnikė Vilė Viksvaitė.

—Visi bekonai, visi paršellai, visos veislinės kiaulės, o taip pat ir karvės geruose visuomeniniuose pastuose...

Tačiau ne tik tuo gali džiaugtis kolūkio vadovai. Mes—bekonų fermoje. Jai vadovauja Jonas Kukeņys. Kiaulių šerikė Pranė Kukeņytė dirba visa širdimi. Ji įsipareigojo šiais metais išauginti ir parduoti valstybei 300 bekonų. 56 bekonai jau parduoti. Be priekaištų dirba ir veislinių kiaulių šerikė Aldona Dyraitė ir Bronė Žekontienė.

Ypač gerą įspūdį paliko karvių ferma. Karvidėje švaru, tvarkinga, karvės išskuotos, sveikos, gerai atrodo.

—Mūsų pirmininkė labai rūpinasi gyvulininkyste,—sako karvių melžėja Liuda Jokubkaitė.

Be to, reikia pasakyti, kolūkio pirmininkė Bronė Balakauskienė niekad nepamiršta ir gyvulininkystės fermų darbuotojų. Koks pulkus pas juos poilsio kambarys! Kiek ten laikraščių, žurnalų, knygų! Visos melžėjos aprūpin-tos darbo chalatais, skarelėmis, visuomenine patalyne, lovomis ir t. t.

Palyginus su praėjusių metų tuo pačiu laikotarpiu pieno kolūkyje primelžta kur kas daugiau. Tačiau karvių melžėjos tuo dar nepatenkintos.

—Rodos, visko pas mus yra... O kai dėl kukurūzų siloso, tai ko gero, tik rudeni baigsime,—kalba melžėja Julė Kriūkaitė. —Tačiau tiek primelžti pieno, kiek jo primelžia pirmaujantys kolūkiai, mes niekaip neįstengiam...

Teisingi melžėjos žodžiai. Bet kur gi priežastys?

—Bandą reikia papildyti geras, produktivias gyvuliais,—sako kolūkio zootechnikė V. Viksvaitė. —Yra pas mus viena kita ir bergždžia karvė, ir net labai senų.

Tai aukštupeniečiams nedidelė bėda. Bronius Zlotkus augina 20 telyčaitių, kuriuos—kaip nuliets. Iš tiesų Bronius Zlotkus moka auginti telyčaites!

Tačiau visų svarbiausia priežastis ta, kad kolūkyje vis dar vadovaujamas senų šaklų „Už gausių pašarus“.

Nei reikia dabar kovoti ir už baltyminius pašarus. O kas gi tie baltyminiai pašarai? Visų pirma, grūdinės ir ankštinės kultūros. Ypač daug baltymų turi pupos. Nemaža baltyminių medžiagų yra žirnių ir miežių mišinyje. Neblogas pašaras yra vikių ir avių mišinys. Jeigu į hek-

Žinios

apie pieno gavybą už 1961 m. balandžio mėn. II dekadą

eil. Nr.	Kolūkio pavadinimas	Primelžta pieno iš 1 karvės	litrų per dekadą	palyginus su praėjusių metų tuo pačiu laikotarpiu (d. arba (-) d.)
1	„Salamiestis“	82,4	*0,6	
2	„Alizava“	82,4		
3	„Byčiai“	76,6	*1,6	
4	„T. pirmūnas“	64,6	-0,2	
5	„Nemunas“	62,0	*0,7	
6	„Neris“	52,9	-0,1	
7	„Antašava“	52,4	*0,7	
8	„Aušra“	49,5	*0,4	
9	„Pergalė“	49,1	*0,3	
10	„Norėdūnai“	47,2	*0,7	
11	„G. Pirmoji“	34,3	-0,1	
12	„N. gyvenimas“	25,2	*0,1	

Viso I grupėje: 59,0 *0,4

1	„Vienybė“	61,2	*1,4
2	„Laisvė“	48,3	*0,2
3	„Vėžionys“	48,2	*0,1
4	„Šetkšna“	47,2	*0,1
5	„Šviesa“	46,7	*0,1
6	„Aukštupėnai“	45,1	*1,0
7	„Pirmūnas“	43,3	*0,4
8	„Vedrupys“	42,8	*0,2
9	„Ateitis“	42,7	*0,6
10	„Pakupys“	36,9	-0,5
11	„Juodpėnai“	29,0	—
12	„Pirmoji vaga“	27,9	-0,1
13	„Atžalynas“	22,5	-0,1
14	„Žadeikiai“	19,6	-0,1
15	„Tiesa“	18,3	*0,3
16	„Lėvuo“	14,3	-0,6

Viso II grupėje: 38,5 *0,3

1	„M. Melnikaitės v.“	47,9	-0,1
2	„Laukmininkiai“	42,1	*0,6
3	„Miltuva“	41,6	*0,6
4	„Aukštaitiai“	40,8	*0,5
5	„Mūsų rytojūs“	32,4	*0,2
6	„Sakalas“	30,7	*0,7
7	„Uoginiai“	29,5	-0,1
8	„Palanga“	28,9	*0,4
9	„Lukonys“	28,9	—
10	„Adomynė“	26,7	*0,1
11	„Žalgiris“	25,1	—
12	„Pyvesa“	24,1	*0,7
13	„Mičiurino v.“	22,1	*0,1
14	„Bugaitiškiiai“	21,4	—
15	„Skodinos“	19,9	*0,4
16	„Švyturys“	10,9	*0,3

Viso III grupėje: 30,5 *0,3

Viso rajone: 41,0 *0,3

*daugiau, -mažiau

Valstybinės statistikos rajono inspektorius

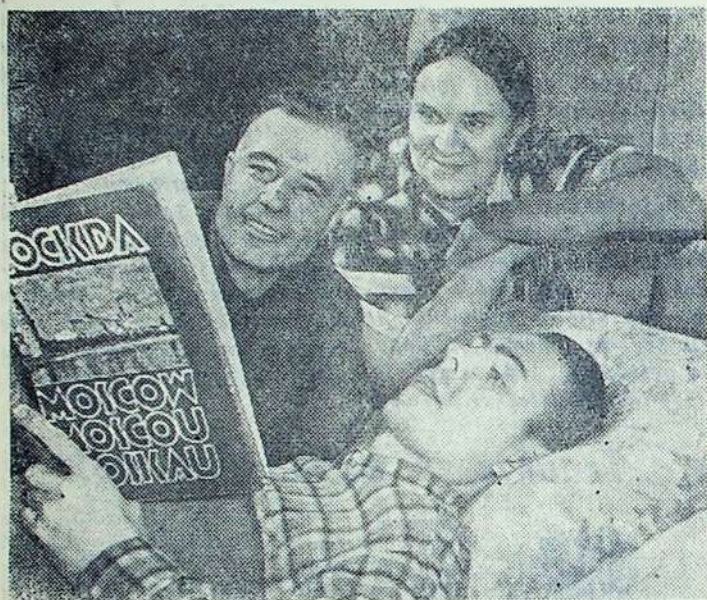
PANEVŽIŲ TĖVYNĖJE

MASKVA. 1961 metų balandžio 14 diena. Raudonoji aikštė. Sostinės darbininkų mitingas, skirtas pasaulinei-istorinei tarybinės liaudies pergalėi—mūsų brangaus tėvynainio J. A. Gagarino sėkmingam skridimui į kosminę erdvę.

V. Kunova (TASS) nuotr.

TAIP ELGIASI TARYBINIAI ŽMONĖS

NOVOSIBIRSKAS. Prieš 10 metų darbininkas komunistas A. O. Zarubinas ir jo žmona paėmė į savo šeimą prikaustytą prie Jovos Tėvynės karo invalidą G. Brodiaginą. Paprasti tarybiniai žmonės pamilo jį kaip tikrą sūnų. Zarubinų šeimoje jis surado gimtąją šeimą. Aple tai rašytojas Arkadijus Sachninas papasakojo savo apybraižoje «Svetimi žmonės», atspausdintoje «Izvestijų» laikraštyje. Iš visų Tarybų Sąjungos kampelių į Novosibirską pradėjo plaukti šimtai laisvų. Daug naujų draugų atsirado pas Zarubinas ir Grigorijų Brodiaginą. Nuotraukos: Aleksandras Osipovičius, Ksenija Fiodorovna Zarubina ir Grigorijus Grigorjevičius Brodiaginas.

V. Leščinskio (TASS) nuotr.

Kasykla—milžinas

Neseniai atrastame Sverdloosko srityje Severo-Pečiansko geležies rudyne įrengiama šachta. Jos galimumas—2,5 milijono tonų rudos per metus. Ji bus aprūpinta galinga technika.

Jam lygių nėra

Kubinį metrą grunto per sekundę galės išimti iš upės dugno ir vamzdziais transportuoti jį vandeniui milžiniškas siurblys „20—GRU—8“. Mašinos techninį projektą paruošė Stalino vardo Bobruisko mašinų gamyklos konstruktoriai.

Naujas galingas siurblys skirtas stambioms žemsiurbėms. Jam lygių nėra šalyje. Siurblys gali kartu su žeme pašalinti iš upės dugno žvyrą, stambius akmenis.

**STALINO
KELIU**

4 psl. 1961 m. balandžio 26 d.

Šeši vagonai grūdų per valandą

Grūdus iš šešių keturasių vagonų gali per valandą iškrauti nauja lincinė iškrovimo mašina. Agregatą aptarnauja operatorius ir pagalbinis darbininkas.

Šią iškrovimo mašiną sukonstruavo Susisiekimo ministerijos centrinio mokslinio tyrimo instituto bendradarbių kolektyvas.

10 milijardų kilovatvalandžių

Kamos hidroelektrinė nuo savo gyvavimo pradžios jau pagaminė 10 milijardų kilovatvalandžių elektros energijos. Kamos vandens ištekliai sutampa su laudies akini penkis milijonus tonų akmenų anglies.

Miniatiūrinė kombinuotų pašarų gamykla

Mažą agregatą kombinuotiems pašarams kolūkyje gaminti sukonstruavo Kijevo liaudies ūkio tarybos specialistai. Ši miniatiūrinė gamykletė užima 15 kvadratinę metrų plotą. Jos našumas—iki keturių tonų pašarų per valandą. Agregatui užtenka 20 kilovatų galios elektros variklio.

Apie tuos, kurie nebuvo teisiami

Dvi dienas vyko baudžiamoji byla. Dvi dienas į Kupiškio kultūros namus rinkosi kupiškėnai.

— Kas jie? Kas juos pastūmėjo į tokius sunkius nusikaltimus? — šis klausimas nedavė ramybės nei vienam mūsų rajono darbo žmogui.

Štai mes matome Antaną Gabriūną. Tai jaunas vyras, gimęs 1936 metais, buvusiam Vabalninko rajone, Žadeikių kaime. Jis niekad nenorėjo sąžiningai dirbti, nesistengė įsijungti į kolūkinę gamybą.

— Mūsų jau tokia dalia,—sakydavo jis draugams prie stalo, apkrauto degtine ir alumi. — Mano tėvai tokie, tai ir aš būsiu toks...

Kas gi jo tėvai? Kokį gi jis pavyzdį turėjo gimtajame savo liizde? Į tai atsako gana valzdžiai jo tėvų kalmynai:

— Gabriūnams terūpėjo tik viena: kuo daugiau gauti naudos dykinėjant.

Pas mus įprasta taip: kuo daugiau dirbi, tuo daugiau turi. Tačiau Gabriūnai stengėsi ne darbu užtikrinti gerą gyvenimą, bet nesąžiningu darbu.

— Mūsų Antanėlis ne tam sutvertas, kad paskui traktorių bėgiotų. Kam jam teptis rankas, jei jis ir taip amželi nūgyvens...

Taigi, sūnelis pakluso tėvams. Ir diena, ir naktį—visada jis turėjo užsiėmimą... O stiklėlis vienintelio draugo tapo. Tačiau su šiuo „draugu“ ilgai nevažiuosi. Antanas Gabriūnas atsisedo į kaltinamųjų suolą.

Po metų jis grįžo, atlikęs bausmę. Pradžioje buvo nusprendęs imtis darbo, sąžiningai gyventi. Deja, padirbėjęs kurį laiką Kupiškio statybos-remonto kontoroje, jis vėl susirado „draugu“ ir vėl ėmė slysti...

— Mūsų, Gabriūnų, tokia jau dalia...—sakydavo jis.

Tėvai juo nesidomėjo. O statybos-remonto kontoros darbuotojai jau ne kartą jį baudė už pravaikstas ir girtuokliavimą, bet, deja, tai jo neįaudino. Ir štai nuosprendis—12 metų!

Alfonsas Kežionis—tai buvusio Troškūnų rajono, Medinių kaimo gyventojas. Jis gimęs taip pat, kaip ir Gabriūnas, 1936 metais. Tai irgi jaunas vaikinys.

Kas gi jį pastūmėjo į tokius sunkius nusikaltimus?

Alfonsas Kežionis visą savo vaikystę praleido nuolat tėvų lepinamas. Ir nenuostabu, tėvams buvo iš ko jį leplinti. Jo tėvai buržuaziniai metais turėjo 40 ha žemės. Dar būdamas mažas vaikas, jis išmoko iš tėvų kaupti pinigų. Pinigai jam tapo dievuku.

—Kaupk centą prie cento, rublį prie rubilo ir tu būsi laimingiausias žmogus,—dažnai jis girdėdavo tėvų pamokymus.

Kada tarybiniais metais jo tėvų ūkis buvo gerokai apkarpytas, o vėliau susikūrė kolūkliai, Alfonsas savo aki-

mis matė, kad jo tėvai priešingai, nuolat panūrę ir nepatenkinti tuo gyvenimu. Ypač jį veikdavo tai, kad kolūkinėje gamyboje nedalyvavo nei tėvai, nei jam leisdavo dirbti.

— Pražūsi kolūkyje, eik kur nors, kol jaunas,—dažnai vakarais mokydavo jį tėvas.

Ką gi, Alfonsas išėjo įprastę dykinėti, lengvai gyventi, tuoj pat Anykščių rajone du kartus apsilvogė. Po to buvo teisiamas. Tačiau jis buvo nepilnametis ir bausmės neteko atlikti. Po kelių laiko, ieškodamas „gerų“ draugų ir lengvos duonos, atsibastė į Kupiškio rajoną. Truputį dirbo statybos-remonto kontoroje, bet kur ten ilgai išdirbs. Metė darbą...

— Pragyvensiu aš ir taip,—sakydavo jis.

Deja, kaip sako mūsų liaudis, netoli vogdamas nukeliausi.

Kai buvo paskelbtas nuosprendis, A. Kežionis suglumė. 12 metų! Be abejo, tėsingai!

Bronius Užtupas gimė 1934 metais Pandėlio rajone, Apaščios kaime. Blogą pavyzdį rodė jam tėvai, dar blogesnį—broliai. Du jo broliai po Didžiojo Tėvynės karo visomis išgalėmis rėmė pikčiausius lietuvių tautos priešus—buržuazinius nacionalistus, kurie ne tik senelių, moterų, bet ir vaikų nepasigailėdavo. Jau pačioje vaikystėje jis buvo morališkai sužalotas. Tačiau tai dar buvo galima ištaisyti. Deja...

Paskutiniu laiku Bronius Užtupas dirbo Šepetos durpių-kraiko gamykloje šoferiu. Nors šioje įmonėje dirba gana daug darbininkų, bet tai nenulma nuo pirminės komjaunimo organizacijos atsakomybės—ji turėjo ir turi domėtis jaunimu ne tik kaip jie dirba, bet kaip gyvena, kaip praleidžia savo laisvalaikį.

— Paimu, būdavo, automatiną ir dumiu kur man reikia,—prisipažino teismo proceso metu B. Užtupas.

Šie jo žodžiai ne tik prisipažinimas, bet tuo pačiu ir kaltinimas. Kur gi buvo administracija? Kodėl gi ji negalėjo pasidomėti autotransportu, kur jis randasi po darbo valandų?

B. Užtupas už tai, kad automašina perveždavo vogtus daiktus, nubaustas keturiems metams.

Aukštupėnų apylinkėje, Maurininkų kaime 1936 m. gimė Jonas Vogulys. Paskutiniu metu jis dirbo Šepetos durpių-kraiko gamykloje darbininku.

— Mano rankos ne žemė knisti,—sakydavo jis.

Štai dėl ko jis atsirado Šepetos durpių-kraiko gamykloje, palikęs gimtąjį kolūką. Tam pritarė ir tėvai:

— Mūsų Jonukui lengvesnio darbo atsiras...

Už tai Jonukas ir ieškojo „lengviau“... Bet visų lengviausias ir pelningiausias darbas jam tapo—vogti.

Jonas Vogulys nuteistas

taip pat keturiems metams.

Povilas Navickas gimė 1933 metais Palėvenės apylinkėje, Laukminiškių kaime. Nuo pat mažų dienų jis buvo, kaip jis pats sako, laisvas kaip vėjas... Nerūpėjo jam darbas, o siekė tik vieno—kuo daugiau turėti pinigų ir ūliauoti. Dažnai į Navickų trobą apsilankydavo banditai. Jis matydavo juos geriant, girdėdavo jų pokalbius. O jo tėvas—Kazys Navickas—tapnodavo banditui per petį ir sakydavo:

— Mūsų sakalėliai... Jau tada Povilas Navickas norėjo tapti tokio „sakalėliu“...

Vis nenorėdamas imtis darbo, pagaliau Navickas atsirado Kupiškio mieste. Tačiau ir čia jis nuolat dykinėjo, girtuokliavo. O juk tokiame gyvenime reikia pinigų. Štai ir susidėjo su „draugais“. O viso to išdava—trys metalai.

Bronius Treznickas gimė 1940 metais Panevėžio rajone, Gaigalių kaime. Tai pats jauniausias šios vagių grupės narys. Neturėdamas tėvų, nuo pat vaikystės augo pas svečius. Nenorėdamas dirbti „Gegužės Pirmosios“ kolūkyje, ėmė trankytis po įvairius miestus, susirado panašių, nieko nedirbančių draugų, na ir gerdavo, gerdavo. O juk kur degtinė, ten nedoras, palaidas gyvenimas ir net nusikaltimai.

Bronius Treznickas nuteistas trims metams.

Mūsų šalyje nusikaltėliams dirvos nėra ir nebus. Ar anksčiau, ar vėliau, bet viena aišku—nusikaltėlio kelias visuomet veda į teisiamųjų suolą. Taip atsitiko ir su šiais jaunuoliais, kurie nenorėjo dorai, sąžiningai gyventi.

Už tai, kad šie jauni žmonės padarė nusikaltimus, daug kuo kalti ir mes. Ypač didelė kaltė krinta šių vaikinių tėvams. Jie matė, kad jų sūnūs eina blogu keliu. Matė ir tylėjo. Jie matė, o gal ir jaukė, kad jų sūnūs daro nusikaltimus, bet vėl tylėjo. Kodėl gi tėvai negalėjo priversti jų dirbti, mokytis?

Taip pat daug kuo kaltos mūsų visuomeninės organizacijos, įstaigų bei įmonių vadovai, kurie nesidomėjo savo darbininkų gyvenimu, nesidomėjo, kaip ir kur jų darbininkai praleidžia savo laisvalaikį.

Padaryta didelė klaida. Ją sunku beįstaistyti. Bet reikia dabar stengtis visiems ir visuomet, kad tokių skaudžių klaidų nebepasikartotų.

V. MASILIONIS
Liaudies teismo tarėjas

Redaktorius S. ZAUKA

Kupiškio rajoninė ligoninė skubiai reikalingas elektromonteris.

Kreiptis darbo valandomis į ligoninės buhalteriją: Kupiškis, Vytauto g. vė 31a. Ligoninės administracija

Š. m. balandžio 30 d. 12 val. restorano li aukšto (raudonajame kampe) ruošama konditerijos gaminių paroda-pardavimas. Kviečiame visus atsilankyti.

Restorano vedėja